

Full diocesà

11 d'agost del 2024

15 d'agost:

L'Assumpció
de Maria en cos
i ànima al cel

«Jo soc el pa viu, baixat del cel. Qui menja aquest pa, viurà per sempre»

Diumenge XIX durant l'any / Cicle B

Lectura del primer llibre dels Reis

En aquell temps, Elies caminà durant un dia pel desert, s'assegua a l'ombra d'una ginestera i demanà la mort, preguntant així: «Ja n'hi ha prou, Senyor. Preneu-me la vida; no he de ser més afortunat que els meus pares.» Després s'ajagué sota aquella ginestera i s'adormí. Mentre dormia, un àngel el tocà i li digué: «Aixeca't i menja.» Llavors veié al seu capçal un pa cuit sobre pedres i un cànitr d'aigua. Menjà i begué, i s'adormí altra vegada. L'àngel del Senyor el tornà a tocar i li digué: «Aixeca't i menja, que tens molt de camí a fer.» Ell s'aixecà, menjà i begué, i amb la força d'aquell aliment caminà quaranta dies i quaranta nits, fins que arribà a l'Horeb, la muntanya de Déu.

(19,4-8)

Salm responsorial

Tasteu i veureu que n'és de bo el Senyor.

[33]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

Germans, no entristiu l'Esperit Sant amb què Déu us ha marcat per reconèixer-vos el dia de la redempció final. Lluny de vosaltres tot malhumor, mal geni, crits, injúries i qualsevol mena de dolenteria. Sigueu bondadosos i compassius els uns amb els altres, i perdoneu-vos tal com Déu us ha perdonat en Crist.

Sou fills estimats de Déu: imiteu el vostre Pare; viviu estimant, com el Crist ens estimà; ell s'entregà per nosaltres, oferint-se a Déu com una víctima d'olor agradable.

(4,30-5,2)

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

En aquell temps, els jueus murmuraven de Jesús perquè havia dit que era el pa baixat del cel, i es preguntaven: «Aquest, no és Jesús, el fill de Josep? Nosaltres coneixem el seu pare i la seva mare, i ara diu que ha baixat del cel?» Jesús els digué: «No murmureu entre vosaltres. Ningú no pot venir a mi si no l'atreu el Pare que m'ha enviat. I els qui vénen a mi, jo els ressuscitaré el darrer dia. Diu el llibre dels Profetes que tots seran instruïts per Déu. Tots els qui han sentit l'ensenyament del Pare i l'han après vénen a mi. No vull dir que algú hagi vist mai el Pare: només l'ha vist el

qui ve de Déu; aquest sí que ha vist el Pare. Us ho dic amb tota veritat: els qui creuen tenen vida eterna. Jo soc el pa que dona la vida. Els vostres pares, tot i haver menjat el manà en el desert, moriren, però el pa de què jo parlo és aquell que baixa del cel perquè no mori ningú dels qui en mengen. Jo soc el pa viu, baixat del cel. Qui menja aquest pa, viurà per sempre. Més encara: El pa que jo donaré és la meua carn: perquè doni vida al món.»

(6,41-51)

«Lluny de vosaltres
tot malhumor, mal
geni, crits, injúries
i qualsevol mena
de dolenteria.
Sigueu bondadosos
i compassius els
uns amb els altres,
i perdoneu-vos
tal com Déu us ha
perdonat en Crist»

«El pa que donaré és la meva carn, donada per a la vida del món»

Marcel Nsanzineza, prev.

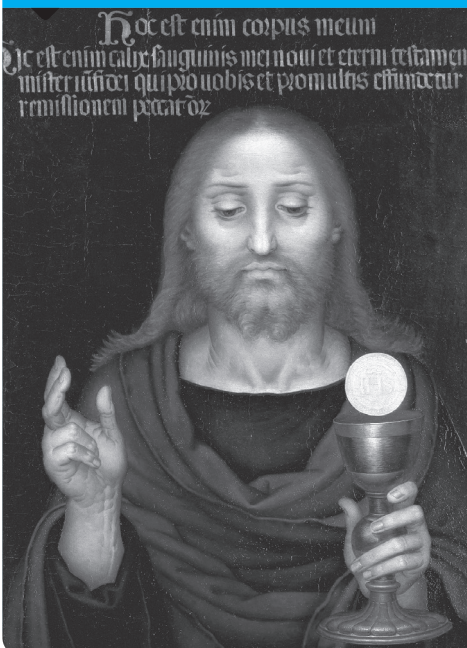
Les lectures d'aquest diumenge ens parlen del menjar que Déu ens dona. La primera lectura ens porta el testimoni del profeta Elies. La seva gran preocupació era tornar el poble d'Israel a la lleialtat al Déu veritable. Sentint-se amenaçat, va haver de fugir al desert. Per una raó o una altra, potser, com Elies, hem arribat al fons del que és tolerable per a nosaltres i pensem que la millor solució seria morir. Necessitem ser «desvetllats» (ressuscitats) pel Senyor, com el profeta Elies: «Aixeca't i menja.» El pa que el profeta Elies és convidat a menjar és també, com el profeta Ezequiel, la Paraula: «Fill d'home, menja això que reps. Menja't aquest escrit i ves a parlar a Israel... Fill d'home, empassa-te'l i que t'ompli les entranyes, aquest rotlle que ara et dono (cf. Ez 3,1-3). La Paraula feta carn, que Crist avui ens convida a menjar per a enfortir la nostra fe.

En l'evangeli, Crist es presenta a tothom com «el pa que ha baixat del cel». És el regal més gran que Déu podria haver fet a la humanitat. I afegeix: «El pa que jo donaré és la meva carn per a la vida del món.» Només amb una fe autèntica de vital referència al Crist el pa eucarístic esdevé realment aliment eficaç perquè no mori ningú dels qui en mengen.

L'Eucaristia nodreix la nostra pròpia història amb la presència del mateix Crist, com el menjar que va aixecar el profeta Elies. Aquesta presència dona força i energia per a reprendre el nostre camí i caminar quaranta dies i quaranta nits, que significa tot el temps de la nostra vida per a arribar finalment, com el profeta Elies, a la muntanya de l'Horeb, la muntanya de Déu, on el Pare ens espera.

La imatge

Sobretot el quart evangeli porta a formular-nos la pregunta de Qui és Jesús. No s'hi val una resposta estereotipada de catecisme («El Fill de Déu fet home»), que no és falsa però no gaire vital; no diu la relació que Déu estableix amb la humanitat per mitjà d'Ell, ni en què m'afavoreix. Qui és aquest Pa baixat del cel que qui en menja viurà per sempre? Un bon treball de vacances.

Salvador Eucarístic (1520-30). Fernando Yañez de la Almedina

Agenda

Lit. hores: Setmana III

12 dilluns

— Santa Joana Francesca de Chantal, vda. fund.
Ez 1,2-5.24-28c / Salm 148 / Mt 17,22-27

13 dimarts

— Sant Hipòlit, mr.
Ez 2,8-3,4 / Salm 118 / Mt 18,1-5.10.12-14

14 dimecres

— Sant Maximilià-Maria Kolbe, mr.
Ez 9,1-7;10,18-22 / Salm 112 / Mt 18,15-20
Vigília: 1Cr 15,3-4.15-16;16,1-2 / Salm 131 / 1C 15,54-57 / Lc 11,27-28

15 L'Assumpció de Maria / Cicle B

Festa de precepte
Ap 11,19a;12,1-6a.10ab / Salm 44 / 1C 15,20-27a / Lc 1,39-56

16 divendres

— Sant Roc de Montpeller
Ez 16,1-15.60.63 o bé Ez 16,59-63 / Is 12 / Mt 19,3-12

17 dissabte

— Sant Jacint de Polònia, dominic
— Sant Isaac, patriarca
Ez 18,1-10.13b.30-32 / Salm 50 / Mt 19,13-15

18 diumenge XX durant l'any / Cicle B

— Santa Helena, emperadriu
Pr 9,1-6 / Salm 33 / Ef 5,15-20 / Jo 6,51-58

Maria, dona humil i universal

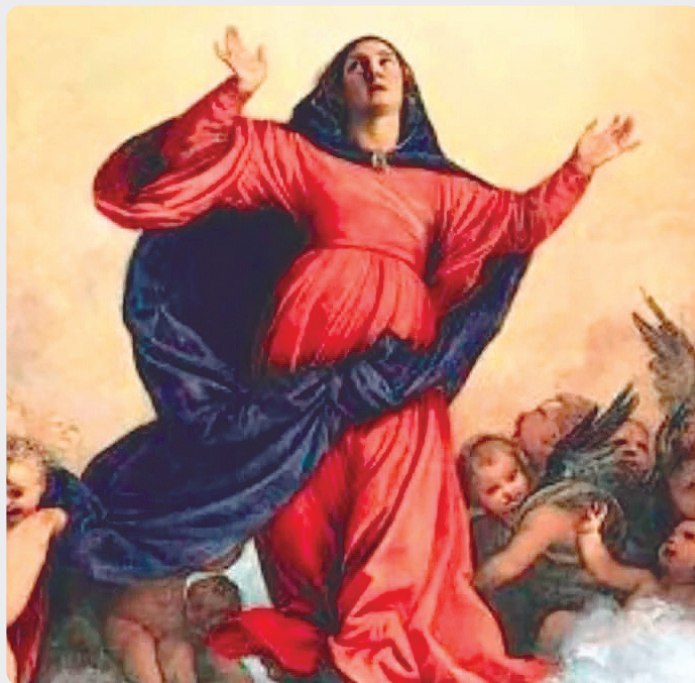
Romà Casanova, bisbe de Vic

Les paradoxes formen part de la doctrina cristiana. Dos fets, en principi contradictoris, són afirmats al mateix temps. Això s'esdevé en Maria, la Mare del Senyor. Es qualifica a ella mateixa com dels petits, dels humils, dels pobres: *El Senyor ha mirat la petitesa de la seva serventa* (Lc 1,48), canta en el Magníficat. És que *Myriam* (en català, «Maria») fou simplement la mare de *Yeshouah* (en català, «Jesús»). Aquesta és la seva petitesa que, al mateix temps, és d'una tal grandesa que la fa dona universal.

Maria pertany a la història, quasi d'una manera universal, molt més que cap altra dona

La maternitat de Maria la uneix al seu fill en la quotidianitat de la vida senzilla i amagada. En el seu poble de Natzaret, amb el seu espòs, ella fou, com ensenyava magistralment el bisbe Josep Maria Guix, *Santa Maria de les feines senzilles* (títol d'una carta pastoral del meu predecessor). Maria ha participat plenament en la vida de Crist, a partir del consentiment incondicional a l'anunci que venia de dalt, essent testimoni privilegiat de la seva infància i la vida oculta, acompanyant el seu fill en el dia a dia, durant trenta anys, dels trenta-tres de la vida d'ell. A més, ella va participar en la seva missió, des del seu naixement, on ho era tot, fins a la seva mort, quan fou el testimoni més íntim i més colpit. Sense oblidar la seva presència en molts moments del ministeri del seu fill en què ella prenia especial relleu, com a les noces de Canà de Galilea. Podem afirmar sense cap recança que ella ha estat l'únic membre indissolublement fundador del fet de Crist i de la seva Església, des de l'Encarnació a l'Església naixent i orant en l'espera de la Pentecosta.

Per aquesta comunió amb Jesucrist i la seva Església, Maria pertany a la història, quasi d'una manera universal, molt més que cap altra dona de reputació gloriosa. Moltes han estat les dones grans en la història de la humanitat, excel·lint en molts camps —heroïnes, reines, artistes, científiques—, però la humil Maria les depassa totes en glòria. Solament ens cal imaginar la seva presència en tantíssimes medalles i representacions religioses i artístiques. Quantes capelles, esglésies, basíliques, catedrals són dedicades a ella! Els pobles i ciutats dedicats a santa Maria o que la tenen per patrona són innumbrables. El seu nom el porten moltes dones i també homes. Les inspiracions poètiques i musicals amb el Magníficat o amb l'avemaria i altres composicions les podem trobar arreu i amb gran bellesa. Certament, Maria forma un cos amb la història universal reorientada per Crist.

